

Aldersdomsunderstøttelsesloven, at det var langt mere passende at give $\frac{2}{3}$. Men vi fik saa 25 pCt.'s Fortolkningen, der kom til at bøde herpaa. Disse 25 pCt., der hidtil har hvilet paa en Fortolkning, er nu fra Flertallets Side lagt ind i de enligt stillede faste Takster. Det erkender jeg et Fremskridt — saaledes som jeg altid erkender det, naar der sker et Fremskridt — for det første, fordi der er Kommunalbestyrelser, som ikke har givet de 25 pCt., og dernæst, fordi under denne Fortolkning kunde kun komme de enligt stillede, som havde været gifte. Det er ikke, fordi det her drejer sig om saa stor et Antal, der var udelukket. Jeg har forsøgt at tage en Statistik ovre hos os, hvor vi dog har en Bunke enligt stillede, som ikke har været gift, idet der er mange Fabrikker, som beskæftiger Kvinder, men det viser sig, at Tallet ikke andrager 10 pCt. af de enligt stillede. Men selv om det er aldrig saa faa, vil de dog nu faa hævet deres Aldersrente med de 25 pCt. Derved naar man i København op paa 678 Kr., i Provinsbyerne 540 Kr. og paa Landet 402 Kr. for Mændenes Vedkommende og henholdsvis 642 Kr., 510 Kr. og 378 Kr. for Kvindernes Vedkommende. Herved sker der som sagt nogen Forbedring, men dog langt fra den Forbedring, som den ærede Ordfører vilde gøre gældende. Disse Takster stiger henholdsvis med 126 Kr., 96 Kr. og 72 Kr. for Mændenes og med 138 Kr., 108 Kr. og 78 Kr. for Kvindernes Vedkommende, henholdsvis i København, Provinsbyerne og paa Landet. Men denne Forbedring er for mange af disse Mænds og Kvinders Vedkommende kun tilsyneladende, da de gamle i mangfoldige Kommuner har faaet de 25 pCt. lagt paa i Forvejen, og det er jo ikke saaledes, at man nu yderligere vil bibeholde Bestemmelsen om disse 25 pCt.; den falder jo bort efter Flertallets Forslag.

Hvis jeg nu samtidig vil se paa, hvad der er af andre Forringelser paa mangfoldige Omraader, vil det i en samlet Sum betyde, at de gamle bliver daarligere stillede, end de er i Øjeblikket. For det første ændrer man Lovens § 5, 1ste Stykke, den saakaldte Sygeparagraf, saaledes at Hovedstaden og Provinsbyerne vel faar Lov til at yde Sygehjælp, men ikke faar Lov til at yde Sygepleje i Hjemmet. Det er en meget væsentlig Forringelse. Det er i Virkeligheden saaledes, at denne Bestemmelse om Sygepleje i Hjemmet har været Kommunerne en Slags Ventil overfor de daarligst stillede gamle, de syge, hvem de i nogen Maade kunde hjælpe ad denne Vej.

Her er et fuldstændigt frit Skøn bevaret, og naar man nu fra Regeringens Side sætter ind her for at opnaa Besparelser, vidner det jo om en vis Mistro til Kommunalbestyrelserne. Det er ganske ejendommeligt: Saavel Regeringen som jeg har Mistro til Kommunalbestyrelserne, Regeringen har Mistro til dem, naar det drejer sig om at bremse de humane Kommunalbestyrelser, dem, der vil give meget, der kommer Regeringen med sin Mistro og siger, at her maa der passes paa, at de ikke kommer til at give for meget. *Min* Mistro bunder i det modsatte Synspunkt: Hvor jeg frygter, at Kommunalbestyrelsen vil være inhuman, vil jeg fjerne det, der kan gøre den inhuman. For Landets Vedkommende falder hele Sygehjælpen bort, og desuden tager man Dyrtidshjælpen fra de gamle, og af denne Hjælp har de gamle dog hidtil ved Prisdaldet bestandig maattet aflevere en Del. Men denne Nedgang er altsaa ikke de to Partier, det konservative Folkeparti og Venstre, nok, nu skal der pludselig fradrages hele Dyrtidshjælpen, og denne drejer sig dog om 84 Kr. for Ægtepar og 42 Kr. for enligt stillede. Ogsaa den saakaldte Forskelshjælp, som endnu en Fjerdedel af de gamle oppebærer, skal berøves dem straks. Og endelig vil naturligvis Flertallet ikke høre Tale om at give de gamle Brændselshjælp, der dog ved de sidste Love derom har andraget 20 Kr.

Hvis man nu regner efter, vil man ret hurtig udfinde, at de gamle faar ikke saa lidt mindre efter Flertallets Forslag, end de nu faar, og jeg skal nævne enkelte Eksempler, der vil vise dette. Et Ægtepar i København faar i Øjeblikket 1 008 Kr. plus Dyrtidshjælp 84 Kr. plus Brændselshjælp 20 Kr., hvilket er 1 112 Kr. Hertil kommer Sygehjælp og derunder Sygepleje i Hjemmet. Disse Penge er de gamle sikre paa at faa. Efter Flertallets Forslag vil de gamle være sikre paa at faa 1 008 Kr.; det er i Virkeligheden det eneste, der er tilsikret dem. I Provinsbyerne faar et Ægtepar nu — jeg taler stadig om de 65-aarige — 804 Kr. plus Dyrtidshjælp 84 Kr. plus Brændselshjælp 20 Kr., i alt 908 Kr. Efter Flertallets Forslag faar de 804 Kr. Paa Landet faar et Ægtepar 600 Kr. plus 84 Kr. og 20 Kr., i alt 704 Kr. Efter Flertallets Forslag faar det 600 Kr.

Og saa sker der jo endda dette, at man paa Landet fratager Kommunalbestyrelsen Retten til at give Sygehjælp. Jeg erkender, at der i Flertallets Forslag er en Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelsen kan tillægge 5 pCt. i Byerne og $12\frac{1}{2}$ pCt. paa Landet, som